

Příznačně příznačný surrealista Přemysl Martinec vystavuje v černčické Galerii Emila Juliše.

Galerie Emila Juliše soptí

Na neděli 15. května (zcela příznačně v 15:15 hod) připravila Galerie Emila Juliše v Černčicích vernisáž výstavy Přemysla Martince, člena Skupiny českých a slovenských surrealistů, s poněkud tajuplným názvem ALAID. Takže se opět máme na co těšit...

Název výstavy byl zvolen podle jména sopky (známé rovněž pod japonským názvem Ojakoba) na Atlasovově ostrovu v Kurilském souostroví, řadící se mezi stratovulkány. Podle legendy sopka utekla z Kamčatky do moře před závistivými sousedkami. Své srdce nechala na Kamčatce v podobě velké skály uprostřed jezera, které vzniklo na jejím původním místě. Kterážto pověst tak trochu souzní s životem a tvorbou Přemysla Martince (1957).

Autor v letech 1968 až 1973 navštěvoval výtvarný obor LŠU ve Mšeně, v letech 1977 až 1982 studoval obor český jazyk – výtvarná výchova na pedagogické fakultě UK. Poté pracoval jako sanitář v nemocnici. Zhruba od poloviny 80. let začíná kreslit „jinak“, aby se ze svého pobytu na světě „nejlepším ze všech možných“ úplně a naprosto nepominul, nebo se nedejbože nestal

takzvané normálním. Mimo malbu se věnuje keramice, vytváří objekty a fotografuje. Členem Surrealistické skupiny se stal v 90. letech minulého století. Bydlí v Praze, ale žije na okraji malebné vesničky Kadlín, kdesi v polovině cesty mezi Mělníkem a Mladou Boleslaví.

Radim Kopáč o Martincovi kdy si v MF Dnes napsal: Martincovy fantómy jsou zachycené jakoby zevnitř, deformované, vykuchané, neklidné a bolestně lezoucí po ploše obrazu. Ano, tvorba Přemysla Martince je nepochybně obskurní, občas nevybíravě zasáhne do art brut; její kořeny jsou však hluboce a tudíž bezpečně vrostlé do čistého surrealismu. Autorova imaginace a potažmo i originalita má fascinující sílu. Jeho „hrátky“ se smrtí jsou na první pohled kacífské, burčující až pobuňující, avšak jen do doby, než

v nich divák rozezná i notnou dávku humoru a nadsázky – což však není umělcovým záměrem, ale živočišnou a zcela přirozenou vlastností jeho tvorby.

Ostatně Martincův přístup k životu a umění poměrně výstižně ilustruje jedna z literárně zpracovaných vlastních vzpomínek na práci sanitáře. Jmenuje se „Můj život s mrtvolami aneb Co bude po smrti“ a uvozena je verši:

*Až já budu mrtvola,
pámbu si mě zavolá,
řekne: - Co seš za vola,
že je z tebe mrtvola?*

Úvodní slovo pronese dr. František Dryje, prozaik, esejist a básník „negativní noci“, modrého dýmu a sexuality, rovněž člen surrealistické skupiny, šéfredaktor revue Analogon. Výstava potrvá nejméně do konce června (o případném prodloužení budeme informovat). Návštěvu Galerie Emila Juliše (Tylova 151, Černčice) je možné domluvit na tel.: 602 456 314.

J. E. Germaister